

P. b. b.

VĚSTNÍK

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXXIII.

Vídeň, listopad 1986

Číslo 10/11.

STAROST CÍRKVE O JEDNOTU LIDSKÉHO SVĚTA A O MÍR (III.)

V dnešním období dějin tolik pout hospodářských, sociálních a politických spojuje celé lidstvo, že podle autora encykliky "Pacem in terris" (Jan XXIII.) je nutná nejen nějaká organizace všech národů, ale přímo celosvětová autorita; ta by se neměla vměšovat do vnitřních věcí jednotlivých států, ale usilovat o to, aby společnost i jednotlivci mohli s větší bezpečností plnit své úkoly, vykonávat své povinnosti a užívat svých práv.

DIE
MARTINS
WAND
BEI ZIRL
TIROL

Jakási vize jednoty lidského rodu opírající se o společenství přirozenosti a cílů zářila na II. vatikánském koncilu. Církev totiž pojednává o sobě jako o svátosti neboli znamení hlubokého spojení s Bohem a jednoty celého lidského rodu (Světlo národů 1). V závěru pastorální konstituce o církvi v dnešním světě čteme: "Co tento posvátný sněm předkládá z pokladu nauky církve, má pomoci všem lidem naší doby, ať v Boha věří nebo ho jen uznávají, třebas ne výslovně, aby si jasně uvědomili své povolání v celé jeho plnosti a dokonaleji přizpůsobili svět vznešené důstojnosti člověka, usilovali o všelidské bratrství postavené na hlubším základě a vedeni láskou podali s velkorysým společným úsilím odpověď na naléhavé požadavky naší doby (Radost a naděje). Církev tedy apeluje na všeobecné bratrství a společenství činnosti s cílem humanizace světa; tento apel je určen všem lidem, i nevěřícím v Boha, má tedy na zřeteli "celou lidskou rodinu s tím vším, uprostřed čeho žije, svět, který je jevištěm lidského rodu, poznamenaný jeho úsilím, porážkami i vítězstvími".

II. vatikánský koncil zdůvodňuje rovnost všech lidí takto: "Protože všichni lidé, kteří mají rozumovou duši a byli stvoření k obrazu Božímu, mají touž přirozenost a též původ, a skrze Kristovo vykoupění požívají téhož povolání a božského určení, je třeba, aby se stále důsledněji uznávala základní rovnost všech". Církev se tedy vyslovuje nejen pro jednotu lidského rodu, ale také ji zdůvodňuje důkazy opírajícími se o společenství přirozenosti, tak i o pravdy o stvoření a vykoupění.

"Církev pak, přestože ateismus naprosto odmítá, přece upřímně vyznává, že k správnému budování tohoto světa, v němž společně žijí, musí přispívat všichni lidé, věřící i nevěřící; to se ovšem nemůže stát bez upřímné a rozumné výměny názorů". Máme tedy jasně postavený požadavek, aby všichni lidé nezávisle na svých názorech na svět spolupracovali ve všech věcech týkajících se kultury a blahobytu lidstva. Lidé se ovšem liší tělesnou ./.

zručností a intelektuálními a mravními schopnostmi, "je však třeba překonat a odstranit jakoukoli formu sociální nebo kulturní diskriminace v základních lidských právech z důvodu pohlaví, rasy, barvy pleti, společenského postavení, jazyka nebo náboženství, a lidský způsob života zajistit všem, neboť to vyžaduje stejná důstojnost osob. "Přílišné hospodářské a sociální nerovnosti mezi jednotlivými členy nebo národy jedné lidské rodiny působí pohoršení a odporují sociální spravedlnosti, nestrannosti, důstojnosti lidské osobnosti, jakož i společenskému a mezinárodnímu míru". Pastorační konstituce o církvi v dnešním světě uvádí různé prostředky mravní, právní a náboženské povahy k dosažení jednoty lidského rodu. ("K člověku a Bohu v Kristu")

Nerošiřuj žádné
zlé pověsti! -
I tebe bolí,
když jiní o tobě
špatně mluví.

SV. CECILIE

22. listopadu

Všichni zakladatelé a zakladatelky tzv. "titulárních římských basilik byli vyškrtnuti z nového všeobecného platného církevního kalendáře. Byli totiž jen štědrými dobrodinci, kteří darovali církvi své domy a paláce a z nich se později staly basiliky. Nelze však dokázat, že byli také mučedníci pro víru a její vyznavači.

Jedinou výjimkou je svatá Cecilie, jejíž tradiční svátek byl ponechán v obvyklý den, t.j. 22. listopadu.

Při revizi kalendáře bylo ostatně zrušeno i velmi mnoho mučedníků, u kterých se naráželo na historické obtíže při dokazování jejich existence. Ne snad proto, že by vůbec neexistovali, nýbrž proto, že tato existence není podepřena věrohodnými a přesvědčivými historickými důkazy.

Zachována byla jediná památka sv. Cecilie, ačkoliv i její postava vykazuje podobné historické obtíže závažného rázu.

Ríká se - což ovšem neznámá, že je to určitě pravda, že v případě sv. Cecilie je důvodem této dvojí výjimky obzvláštní naléhání ze strany Jana XXIII. během II. Vatikánského ekumenického koncilu.

Je však stejně pravda, že bez jména sv. Cecilie, která je uctívána jako mučednice ze III. století a patronka hudebníků, by kalendář zůstal poněkud ochuzen, zatímco historická přesnost by tím příliš nezískala. Alespoň dvě fakta jsou spolehlivě zjištěna a sama o sobě dosti výmluvná. Titul basiliky sv. Cecilie je zaručeně prastarého data a zcela jistě sahá až před rok 313, tj. před údobí vlády Konstantina Velikého. A dále, svátek této světice byl v její basilice v Zátibeří slaven již v roce 545.

Je tu ještě jiná, dosti významná okolnost. Sv. Cecilie byla pohřbena v katakombách sv. Kalixta na velmi čestném místě, vedle tzv. "Krypty papežů". Později papež Paschal II., její velký ctitel, dal přenést ostatky sv. Cecilie do basiliky, která nese její jméno.

Koncem XVI. století byl její hrob otevřen a tělo shledáno ve výjimečně zachovaném stavu. Bylo oblečeno do hedvábného, zlatem protkávaného roucha. Sochař Maderna vytesal tehdy z mramoru její známou sochu, která prý je věrnou reprodukcí vzhledu a polohy jejího těla.

Vše ostatní, co víme o této zbožné ženě, podle níž byla pojmenována jedna z římských basilik, není doložitelné. Pravděpodobně darovala pouze církvi nemovitost, která jí patřila. Zachovalo se sice známé vyličení její mučednické smrti, které však je spíše pouhým literárním textem než historickým pramenem. Připisuje světici celou řadu dramatických příhod a dobrodružství, zakončených těmi nejkrutějšími mukami a stětím. Katovi prý nestačily ani tři rány mečem, aby jí usekl hlavu.

Zbývá ještě vysvětlit, proč byla tato římská svatá od konce středověku pokládána za hudebnici a za patronku hudebníků. Jako taková je ostatně nejznámější i v současné době. I o tom nalézáme jeden úryvek v legendárním vyličení jejího utrpení. Stojí v něm, že zatím co křičela bolestí, zpívala v srdci chválu Pánu. - Podle tohoto jejího vzoru by měli nejen hudebníci, nýbrž všichni lidé především ostatním vzdávat chválu Bohu, dárce všech milostí, mezi nimiž je i umění.

Je přírodní věda vším?

V této úvaze se zabývá známý lékař (známý ale také pro své náboženské přesvědčení) otázkou, mohou-li modlitby kladně ovlivnit průběh nemocí. Stejným problémem se zabývá i čtvrtletník ligy "Sühnerosenkranz" ve svém podzimním vydání.

Debata vedená po nějaký čas v jednom z nejznámějších lékařských časopisů nutí k zamyšlení. Tuto debatu způsobila zpráva, která sama o sobě zní nevinne a podle které se nápadně zlepšil stav nemocných osob, za které se modlila vzdálená skupina lidí, aniž by nemocní o tom věděli. Jsou ovšem lékaři, kteří mají hluboké a pevné náboženské zásady a také takový světový názor, takže na tom nenačázeli nic vzlaštního. Spisovatel Franz Werfel vyjádřil tento fenomén - jak známo - v jednoduché větě: "Věřící člověk nepotřebuje pro zážrak žádné vysvětlení. A pro nevěřícího není žádného vysvětlení." To jsou slova, která vlastně objasní celý průběh věci. V přítomnosti ale je vše úplně jiné; zatímco dříve byl u lékaře solidní světový názor samozřejmostí, jsou nyní poměry zcela jiné.

Novým zákonem se stalo vyučování náboženství ve školách "volným předmětem", 14letí se mohou z náboženství odhlásit, aniž by se museli ptát rodičů; tak je dnes dorůstající generace a z části i generace v půli stojící bez solidního náboženského základu.

Proto vedla zpráva, že modlitby mohou pomoci a také ovlivnit nemoce, k zcela neuvěřitelným reakcím lékařů, kteří smýšlejí čistě materialisticky: "To je přírodovědecky zcela nemožné; to by se muselo přezkoumat; pravděpodobně jsou psychické účinky, které byly naposled vyvolány znalostí vlivu zevně" a mnoho jiného. Lidé nebyli ochotni vzít tento fenomén na vědomí. Což je samozřejmě pro lékaře, který je orientován přírodovědecky, který žije ovšem bez náboženského vyznání a který samozřejmě jako moderní přírodovědecky vzdělaný člověk nevěří v Boha. Pak se tito lidé možná odvolávají trochu na psychoanalýzu a psychologii, eventuálně se vše poněkud vysvětlí telepatií a poznatkami, ležícími mimo naše smysly. Ale modlitby - ty nemohou, ne, ty také nesmějí účinkovat.

Autor této úvahy pracuje již po 40 let jako lékař, který přiznává, že věří v Boha a je hluboce nábožensky založen. Zažil za svého života několikrát, že modlitby pomohly a bezpochyby existují události, o kterých se může říci, že jsou zázraky. Viděl mnoho lidí, kterým dává modlitba sílu a pomoc ve všech situacích života a také poznal, že mnohý bol života můžeme snést snadněji, modlíme-li se.

Mimo toho viděl stále znovu, že věřící osoby mohou v péči o nemocné mnohem lépe pomoci - tato pomoc je účinnější než kterákoliv jiná. A na konec si může autor jen těžko představit, jak se může lékař plně oddat přírodním vědám, aniž by mimo jejich obvod vnikl do okrsků, které čítají k duchovním vědám.

Rozproudila-li se v dnešní době debata - a to v západních zemích - zda mohou pomoci modlitby, tak je vlastně vidět, jak dalece již materialismus změnil lidi. Jak dalece se vzdálila většina lidí od toho, aby přemýšlela o smyslu života a zabývala se i tzv. posledními otázkami. Neboť nemoc a smrt jsou skutečnosti, které nemůžeme odstranit a nemocný člověk, je-li upoután na lůžko, může poznat více věcí a porozumět jim lépe než zdravý, který myslí především na materiální věci a pro kterého je užívání světa ponejvíce vším.

Atomová katastrofa v Černobylu ukázala, jak vratká je vlastně naše existence a jak lehko již během několika okamžiků se může mnoho lidí náhle dostat do situace, která je určována nouzí a potřebou. Pak tu stojí mnoho lidí zcela náhle bez vnitřní pevnosti a nemohou se správně orientovat. Nábožensky založení lidé mají vždy větší pevnost a mohou - to je pevné mínění a přesvědčení pisatele tohoto pojednání - v modlitbě najít sílu a pomoc.

Ať moderní medicína docílila jakýchkoliv velkých úspěchů, v poslední řadě platí přece slovo Písma, že nám není nic platné, získáme-li celý svět, ale naše duše při tom trpí.

Veselá povaha je dar Boží, za který nemůžeme dost děkovat. Bůh ti ji dal k radosti tvého okolí a jako osobní dar, o který máš pečovat. Potěš lidí, rozvesel je. Jsou ti za to vděční, mohou-li se zase smát. Můžeme-li se smát, až slzíme, je přirozený talent, který nemá každý. Je to dědictví veselé matky, která ráda zpívala, nebo humorného otce, který rozveselil mnoho svých bližních. Kdo má humor, je požehnáním pro své okolí. Mít humor znamená, umět se smát, i když jsou na nebi tmavé mraky.

Je zvláštní, že o "smíchu" stojí tak málo v bibli. Proč vlastně? Pravděpodobně proto, že veselá povaha je přirozené nadání, které nevlastní každý z nás. "Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát" (Lukáš, 6,21). Ale když ti Bůh dal úžasné nadání veselé povahy, tak o ni pečuj, protože má hojivou sílu. Kdo má humor a dovede se smát, působí na své okolí jako dobrý lékař svým lékem. Smích uvolní, smích pohne srdcem, smích uleví srdci a odstraní vše těžké z mysli. Smích udělá obličej krásným, duši lehkou a tělo zdravé. Přiveď lidi k veselému smíchu! Jsou často tak nervózní, mají obličej zkřivený, ústa sevřená, jejich střeva jsou nemocná, mají píchání u srdce a jejich žaludeční potíže jsou poplachová znamení přetížené duše. Rozvesel je: to léčí. Uvolní se ústa a obličej začne zářit. Je hezké, když se i u vás doma smějete a žertujete, je-li humor silnější než všechny starosti.

Dar humoru je přirozená síla duše. Jedni jsou nadáni tělesnou silou, jiní duševní. Vybavil Bůh velkou inteligencí, dalším ale dal zvláštní sílu duše: veselý smích, když už jiní zoufají; veselý úsměv, i když už je ovzduší plné napětí; osvobozující slovo, které zažene strach; humornou reakci, zatímco jiní říkají hořká slova. Člověk s humorem je obohacen pro každé společenství. Přinese mír do podrážděného ovzduší, přivede zuřivý výraz obličeje k úsměvu, naplní zase stísněnou duši a přinese trochu tepla srdečnosti do mrazivého okolí.

Ale ty máš problém: "Co mám dělat, když chybí-li tato přirozená síla humoru? Mám-li melancholickou mysl? Co mohu

proti tomu dělat?" Nemuč se přemýšlením, co dělat! Jiní mají t.č. stejný problém. Stísněná mysl a sklon k depresím se staly rozšířenou nemocí. To má mnohé důvody: opuštěnost v dětství, rozpad rodiny, rušení klidu televizí a radiem, zaniknutí hovoru v rodině, shon v zaměstnání. Tolika lidem přešel smích. A jejich duše jsou podobné smutečným vrbám. Ale ne zoufej, nýbrž měj zase odvahu: Pán má pro tebe výborný lék, lék proti trudnomyslnosti a záдумčivosti, zarmovenosti a hořkosti; prostředek, který dá i tvou duši zase sílu: Jeho přítomnost! Nepřivede tě sice k smíchu, ale pocítíš radost. Tato radost přichází od Boha, je znamením nebe a všech lidí, kteří jsou již nyní blízcí nebi.

Věc ale nejde z dneška na zítřek. Je to jako u dlouhé, těžké nemoci: potřebuje čas k uzdravení. Trpíš-li depresemi a tvoje duše je sklíčená, hledej blízkost Boha. Hledej ji v denní modlitbě, ale i v krátkých modlitbičkách během dne. Čti o Bohu, zpívej radostné duchovní písně, zvykni si modlit se růženec. Jednoho dne budeš mluvit podobně jako Ježíš Kristus: "Nejsem nikdy sám. Můj Otec je stále se mnou!" Blízkost Boží posílí tvoji duši; dá ji mír a radost. Duch Boží ti dá sílu shora! Veselost srdce je znamením všech, kteří se zcela přiblížili Bohu.

Přemýšlíš, zda se to podaří i tobě. Pamatuji: udělej začátek! Udělej Boha základem, středem a cílem tvého života... Uvaž, že Bůh je světlo, které rozjasní také tvoji mysl; Bůh je láska, která ohřeje a obejmě i tvoji duši; Bůh je blaženost, radost a mír. Přiblížíš-li se mu, přejde tento mír také na tebe. Uchovej si veselost svého srdce: pak najdeš jako by sám od sebe humorné slovo, přívětné slovo, slovo, které přináší mír a které má léčivou sílu. Přátelé, smějte se zase trochu! (Podle KGI)

Je přírodní věda vším? (Dokončení)

nebo ji zároveň udusíme; nikdy nemůže "škodit", když se také modlíme, když chlácholíme nemocného zbožnými slovy, to je také skutečnost z bohaté zkušenosti. Možná, že se v posluchárnách dnešních univerzit takové zkušenosti již nezískají! Dr.HF.
xxxxxx

V roce 1890 žádá Jednota, aby se mohly v X. a XX. okrese konat české bohoslužby, ale byly zprvu zamítnuty, že prý není potřeba.

V roce 1893 se zúčastňuje Jednota velehradské poutě unionistického Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje, založeného rok předtím dr. A.C.Stojanem.

Na začátku roku 1895 byl v Meidlingu založen II. odbor Jednoty, o půl roku později vzniká III. odbor v X. okrese; bohoslužby byly slouženy u sv. Jana Nepomuckého a u sv. Jana Evangelisty. A Otcové Redemptoristé zavedli české bohoslužby v kostele Panny Marie v Hernalsu.

Na apoštolátní slavnosti na Velehradě roku 1896 řeční jménem Jednoty P. Maximilián Křesadlo z Vídně a k slzám rozechvívá posluchače líčením duchovních poměrů mezi vídeňskými krajany.

Stále více tlačí na Jednotu, její náboženské a národní poslání nenávistná politika liberálních kruhů německých. Je těžké v té době pro spolek čistě náboženský zabývat se politickými otázkami a tu volá prozřetelnost na pomoc dra. A.C.Stojana, který roku 1896 promován na doktora bohovědy a roku 1897 zvolen zemským a říšským poslancem za stranu katolicko-národní na Moravě.

Vstupem poslance dra. Stojana na půdu vídeňskou počíná mezi Čechy ve Vídni bohatá kapitola vydatné misijní činnosti v intencích Apoštolátu. Apoštolát se těsně spojuje s Jednotou sv. Metoděje a rozvíjí předním svým reprezentantem a pracovníkem neobyčejně úspěšnou a blahodárnou činnost. Misijní akce mezi vídeňskými krajany od roku 1897 je zlatou kapitolou v životním díle Stojanově. Nastává vídeňská éra stojanovská.

24. září 1897 byl založen IV. odbor Jednoty s českými bohoslužbami v chrámu sv. Brigity ve XX. okrese. 23. října 1898 byl založen V. odbor v Inzersdorfu u Vídně. 8. a 9. září 1898 pořádá Jednota pouť na Velehrad.

V roce 1900 oslavila Jednota své 25leté trvání slavnými bohoslužbami v chrámu sv. Anny. Příštího roku v dubnu se zakládá VI. odbor Jednoty v Hernalsu, který pečuje o české bohoslužby v chrámu Panny Marie u Otců

V červnu 1901 podává Jednota žádost na vídeňskou arcibiskupskou konsistoř o usazení kongregace Nejsvětější svátosti z Českých Budějovic ve Vídni, aby pečovala o duchovní potřeby Jednoty. Téhož roku je nadací předsedy ústředního výboru Jednoty, preláta dr. A. Horného, a z milodarů mnoha členů a příznivců zakoupen první spolkový dům pro I. odbor Jednoty v XV. okrese, Pelzgasse 17. Spolková místnost přičleněná obytnému domu byla ve velmi chatrném stavu, téměř jedenáct let uplynulo, než vídeňské úřady dovolily novostavbu sálu. Tento spolkový dům se nyní stává střediskem činnosti Jednoty, která od svého založení používala ke svým schůzím a poradám místnosti Slovanské besedy v I. okrese, Rotenturmstrasse 12.

(Pokračuje)

Nemá důvodu k rozvodu

U soudu v jednom americkém městě se objevila velmi rozčilená paní Dorota H. a žádala o rozvod. Jako důvod udala "duševní surovost" manžela.

Rozčilením se třesoucí žena vypravovala velmi obšírně, že v jejím manželství byla již mnohá hádka, ale ona si z toho nic nedělala; když manžel vyslovil nějakou prosbu nebo poznámku, tak ho zkrátka neposlouchala a jednoduše se neřídila podle jeho přání. Tak dosud se svým mužem dobře vyšla. Ale nedávno si manžel dovolil neslýchanou hrubost, které by se byla u něho nikdy nenadála. Předložil jí totiž nějakou písemnost - je prý to dopis adresovaný jemu samému, který pro ni složil a který má po přečtení podepsat. To co stojí v dopise, je tak hanebné, že jí chybí slova, aby takovou sprostotu vyličila.

Zatímco paní Dorota pokračovala v líčení svého bolu, otevřela kabelku, vyndala osudný dopis a podala ho soudci. Spisek zněl následovně:

"Milý muži! Tímto ti slibuji, že tě nebudu stále zlobit, budu poslouchat, chceš-li se mnou mluvit, nebudu kouřit, nebudu telefonovat déle než pět minut, nebudu stále porovnávat naši situaci s onou lepší jiných lidí, nebudu se stále vracet k věcem, které jsou vyřízené, budu se starat o tři jídla denně a přizpůsobím dobu jídla tvým potřebám v povolání, nebudu tě zdržovat při tvých schůzkách a pře-

devším nebudu tvá obchodní opatření prohlašovat i potom ještě za pochybná, i když už jsem měl úspěch.

Tak zněl dopis, opatřený datem a řadou teček pro podpis, který předložil manžel manželce a který tato označila jako "duševní ohavnost" a načež chtěla žádat o rozvod.

Soudce přečetl pozorně papír, četl ho druhé, i po třetí a pak řekl zamyšleně: "Milá paní! Vy nemáte žádné právo, abyste žádala o rozvod, protože to co od vás žádá váš muž, jsou samozřejmé věci!" V tomto tónu mluvil soudce k žalobkyni, která se stávala menší a menší, za chvíli rozvodu nebyla již žádná řeč...

Bezděčně se při této historce vnucuje otázka, zda by nebyli i jiní muži oprávněni předložit svým manželkám taková psaní. Na druhé straně by mohly i mnohé ženy předložit svým mužům takové dopisy.

== == == ==

Muzikanti, pojďte hrát!
(Pokračování)

... Havaj! Už jen to kouzlo toho slova, o počasí a svůdných tanečnicích ani nemluvě! A tam na té Havaji, při západu slunce nad mořem si ten Vašek nebo Franta vzal křídlovku a ve vzpomínce na malý domek v šumavských lesích a na zapadlý vesnický hřbitůvek, s vláhou v očích, zpíval na křídlovce (ano, křídlovka umí zpívat, jen když se dostane do dobrých rukou!) "Hřbitove, hřbitove!" Melodie se líbila a tamní domorodci si upravili písničku podle svého. Šubínky, kotly, havajskou kytarou, která umí tak kouzelně plakat... A odtud se pak dostala již jako "La paloma" (v překladu "Holoubek") do repertoiru všech kapel na světě. Nevěříte? Takhle se to alespoň na Šumavě vypravuje.

Lidový muzikant... Kdo to vlastně je "lidový muzikant"? Musíme použít dnešní terminologie: lidový muzikant je vlastně amatér, to je člověk, který se muzikou neživí, ale jen si muzikou přivydělává. A ten amatér, když má muziku rád, jde studovat a stane se z něho nejlepší "profík". On to totiž má v krvi. On prostě musí hrát, i kdyby to bylo za podmínek pro normálního občana nepochopitelných.

Znáte tuhle muzikantskou anekdotu? Sahara. Písek a žhnoucí slunce. Pot-

kají se dva čeští muzikanti. Hrozná žízeň (pro muzikanta dvakrát tak velká...). Jeden nese v podpaží trombón, druhý dře na zádech basu. Povídá ten první: "Kolego, nevíte náhodou o nějaké hře na sobotu?"

To byli ryzí amatéři, kteří byli zvyklí hrát každou sobotu kdesi u tancovačky...

Pesimisté tvrdí, že se dirigenti nedožívají dlouhého věku. Dokládají to příklady: Mozart (36), Fr.Chopin (39), F.Mendelssohn-Bartholdy (38), G.Gershwin (39), P.G.Batista (26), nebo paní L.Boulanger, komponistka známé skladby "Avant de mourir" (25) či G.Bizet (37). Optimisté tvrdí opak: J.Sibelius (92), L.Auber (91), Y.Charpantier (94) nebo R.Stolz (95). Jak vidět, každý má svou pravdu.

Ale nemylte se a nemyslete si, že to mají dirigenti snadné. To jen tak na povrchu vypadá. Co vy vidíte! Slavnostní večer, odněkud sežadu se vynoří muž ve fraku, orchestr postane, diváci tleskají, dirigent zvedne ruce - a nic! Tlumený šepot v sále, rudé líce dirigenta. Co se stalo? V okamžiku, kdy dirigent vstupoval do sálu, upozornil koncert majstr na změnu v pořadu otázkou, zda všichni mají na pultu správné noty? Samozřejmě že neměli a jen na štěstí nezačal hrát každý něco jiného. To se stane zde - a co teprve na hasičském bále ve 4 hodiny ráno - ale to asi znáte? Povídá trombonista trumpetistovi: "Franto, coteď budeme hrát?" - "Šroubováka." - "Neblbni, to sem hrál teď!"

Když už jsme znovu u amatérů: vzpomínáte si na povídku Josefa Lady? Ne? Tak tedy krátce: jeden trubáč z vesnické kapely onemocní a kapelník nemůže "nahonem" najít náhradu. Na bál ale musí přijít kapela v plném počtu. I najde kapelník jednoho dobrovolníka, kterému dají trumpetu do ruky a aby nedošlo k neštěstí, zacpou mu korpus zátkou. Bál končí ve znamenité náladě a když pořadatelé vyplácejí kapelníkovi sjednanou odměnu, řekne mu předseda pořádatelského spolku: "Človče, s tím novým trumpetistou, to jste ale udělali terno! Teď vám to hraje mnohem líp nežli dříve!"

(J.Staněk; pokr.)

Všem našim milým jubilantům přejeme ze srdce vše nejlepší a mnoho Božího požehnání!

Mše sv. v kostele na Rennwegu 63:

V neděli a ve svátek v 7,00 a 10 h.
- Třetí neděli v 10 hodin rytmická mše sv. -- Příležitost k sv. zpovědi po dobu mše sv.

Mše sv. v kostele Maria am Gestade:

V neděli a ve svátek v 8,10 hodin.

Neustávejme se modlit za mír světa, dostatek dobrého dorostu kněžského a řeholního i přemožení zla všeho druhu u nás a v celém světě!!!

MANŽELŮM VOMAČKOVÝM PŘEJEME U PŘÍLEŽITOSTI ZLATÉ SVATBY DO DALŠÍCH LET MNOHO BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ!!

OREL VÍDEŇ XV. pořádá ve čtvrtek 20. listopadu 1986 v 19,30 h. přátelský večírek s filmem (v klubovně v Felzgasse 17). Hosté vítáni!

CO SE UDALO

120 let trvání Jednoty sv. Metodě

je jsme oslavili krásnou akademií ve dvoraně české školy Komenského ve III.okrese - po odpolední akademii následoval večer přátelský večírek v sále VII. odboru JSM v Schützengasse - v následující neděli, svátek sv. Václava, vyvrcholily oslavy slavnou mší sv., slouženou prelátem dr. Fr.Plannerem z Říma v koncelebraci s dalšími třemi knězi; za účinkování pěveckého sboru JSM za řízení p.Čecha, za čestné strážce Orlů v stejno-krojích a fagulantů a účasti početné mládeže a dětí v národních krojích. A v tento den vzpoměla také Jednota Orla Vídeň II. svého založení před 75ti lety.

V neděli 5. října jsme slavnostně zakončili poutní pobožnosti k Matce Sedmibolestné na Kaasgraben, kde jsme se scházeli každou první neděli v měsíci od května do října.

Družstvo Orla vítězilo v "mix-turnaji" Sokola 12-15 a získalo tím definitivně pohár Menšinové rady a pohár pořádající jednoty. Srdečně blahopřejeme a přejeme další úspěch! - Naše vítěze jsme uctili na přátelském večírku Orla XV. 23.10.

A při dalším přátelském posezení jsme oslavili pětasedmdesátku našeho všestranného a zasloužilého bratra Antonína Svobody...

Přikládáme složenku s prosbou o dar na tisk.fond našeho listu.

Několik myšlenek

→ K VOLBÁM V NEDELI 23.11.1986

Tuto neděli se konají předčasné volby do parlamentu, které ÖVP několikrát marně navrhovala. O přízeň voličů se uchází několik stran a skupinek, které se chtějí dostat "ke korytu". Neříkejte nikdo z vás, že Váš hlas nic "nezmůže", nýbrž vykonajte rádi tuto svoji SAMOZŘEJMOU MORÁLNÍ POVINNOST. Nenechte se ovlivnit tvářemi a planými hesly, nýbrž uvažte dobře, která strana je opravdu hodna Vaší důvěry. - Dle našeho názoru a zkušenosti můžeme říci, že našim představám o víře, křesťanských hodnotách, rodině, výchově, mnohých otázkách společenského života a jiných problémech odpovídá program lidové strany (která nemá v úmyslu zdanit či dokonce zrušit mnohé přídavky - tyto pohádky kolportují druhé strany) - tedy strana, která je našemu světovému názoru nejbližší.

Proto:

23.LISTOPADU VOLÍME **ÖVP.** - LISTE 2!

Volební čas je od 7-17 hodin. Adresa volebního lokálu je uvedená na vyhlášce v každém domě (dostanete i poštou lístek s adresou Vašeho volebního lokálu. NEZAPOMENETE BRÝLE A DOKLADY ("Meldezettel" sám nestačí.)

Čs.lidové sdružení

ukazuje stále ještě mnoho teroru a katastrof... u nás pokračuje živě volební boj... a od 4. do 7.11. se konala ve Vídni "konference o spolupráci a bezpečnosti" za účasti 35ti států...

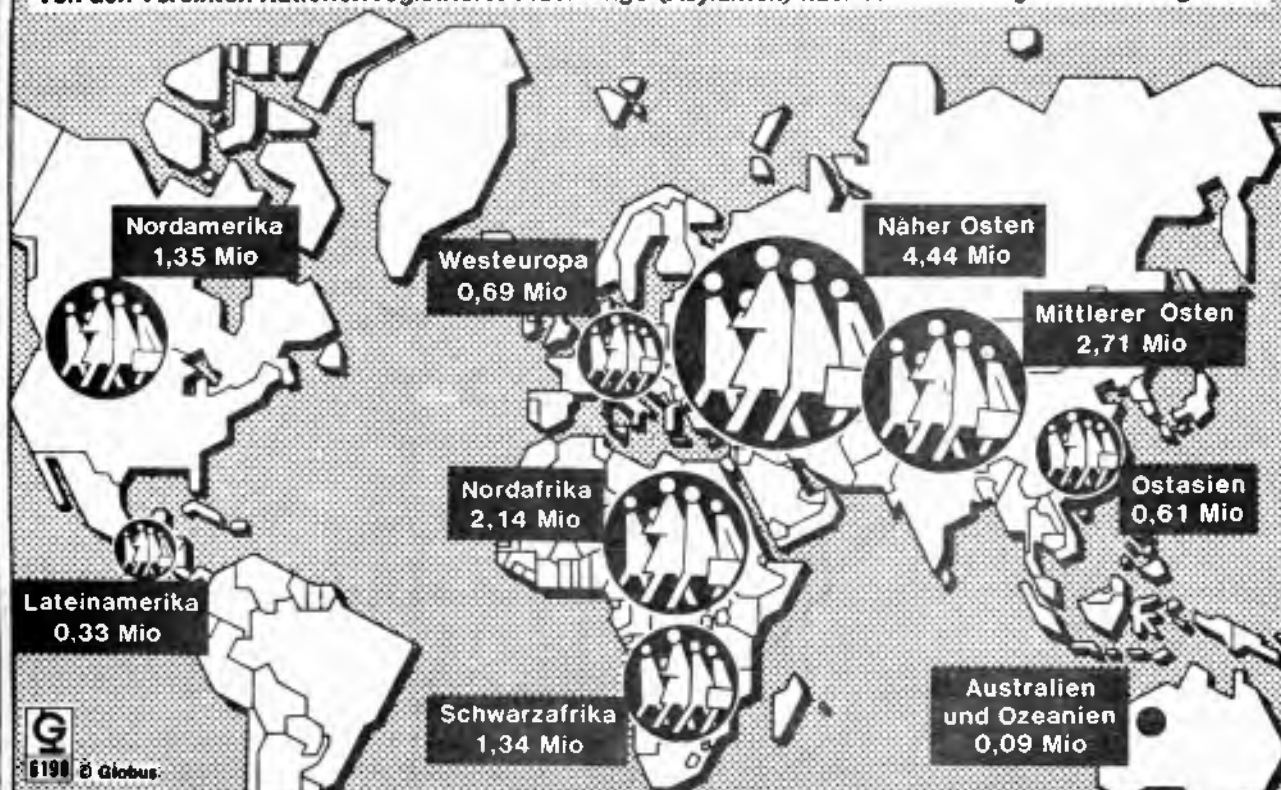
Vzpomeneme několika jednotlivých událostí u nás a světě:

Koncem září byl náš nový arcibiskup dr. Groer u sv. Otce - Ve dnech 4.-8.10. dlel Sv. Otec ve Francii - mezi 18.11. a 2.12. navštíví Jan Pavel II. v "pacifickém prostoru" 6 zemí a 16 měst - Sv. Otec dovolil, aby bylo zkoumáno "turinské plátno": při nové metodě stačí zkoumat jen několik centimetrů - 27.10. se konal v Assisi "světový den modlitby" svolaný JP.II. - náš dom sv. Štěpána potřebuje nutně pomoc, neboť se škody na stavbě stále množí. Dary lze poslat i šekem na konto u banky Schellhammer/Schattera: 186.673 -- Nový referát pro blahorečení ve vídeňské arcidiecézi: roku 1983 byly mnohé kompetence v souvislosti s beatifikačními procesy římskou kurií přeneseny jednotlivým diecézím. Ve Vídni probíhá 7 ta-

kových procesů, mezi nimi onen pro zakladatelku kongregace sester "Caritas socialis", dr. Hildegard Burjan a zakladatele kongregace kalasantinů, P. Antona Schwarze... -- 9.11 se opět konala velké pouti mužů k sv. Leopoldovi do Klosterneuburgu, v čele s arcibiskupem dr. Groerem, účastnil se i p. prezident... 13.11. se konala 200. pouti do Maria Roggendorfu, obnovena 1969 našim nynějším arcipastýřem - Ve svém prvním pastýřském listě se zabývá náš nový arcibiskup, který byl po desetiletí profesorem náboženství, problémy vyučování náboženství, které má nejen sprostředkovat náboženské vědomosti, ale má nám také pomoci, abychom se v životě správně orientovali - Pense budou od 1.1.1987 zvýšeny o 3,8 % (nejnižší - Mindestrenten o 4,2 %) - V roce 1985 spotřebovali Rakušané léků skoro za 7 miliard šilinků, t.j. proti r.1984 o 8,2 % víc (dražší léky a větší balíčky) - 1985 bylo u nás skoro 56.000 kadeřů a v stejnou dobu postihlo 15.460 rozvodů 16.619 dětí - OGB, rakouský Odborový svaz, se nachází - podle řídkých a skromných zpráv, které vniknou na veřejnost - v těžké finanční krizi...

Weltproblem Flüchtlinge

Von den Vereinten Nationen registrierte Flüchtlinge (Asylanten) nach Aufnahme-regionen Anfang 1986

Fast 14 Millionen registrierte Flüchtlinge gab es Anfang 1986 auf der ganzen Welt.

Opravdu velký světový problém!
(Grafika: Das Menschenrecht)

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslow.Volksvereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. Gemeinsame Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt der Tschechoslowakischen Volksvereinigung, - PSK-Konto Nr.7509.267.